

вѣрието, че змей причинява суша. И щомъ настѣпи сушно лѣто, устройва се „гонене на змея“ даже въ най-буднитѣ села. Намѣсти младитѣ учители си биятъ шегга. Змеятъ се гони въ тъмни нощи, той се вижда като „огнено кълбо, и младитѣ пушатъ въ нощта такива огнени кълба“. Настрѣхва цѣлото село. А на утрото играта става достояние на децата и... бацитѣ после не смѣятъ вече да „гонятъ змея“).

XVI

Срѣдъ селото сме, Данчо Стояновъ е като риба въ вода, макаръ да е напусналъ Янювецъ вече отъ две години. Подвикватъ му отъ близо и далечъ. Спиратъ го и девойки, негови ученички, ржкуватъ се...

Данчо ни води у „побратима“ си, да ядемъ дини. Но търсениятъ отсѣтствува. И ние отминаваме къмъ училището. Данчо ми шепне:

— „Ехъ, не го заварихме! Искахъ да ви се похваля“.

„Побратимътъ“ на Данчо билъ младъ семейникъ и нѣкога ималъ славата на най-лудъ янювецъ: запивалъ се юнашки и току вадѣлъ грамаденъ ножъ отъ пояса си. Но обикнали се после съ Данча и тоя буенъ младъ човѣкъ е окротѣлъ съвсемъ: престаналъ да пие и махналъ ножа отъ своя поясъ. Данчо разказва и се черви.

— Отгледа деца, това му помогна: много ги обича, — обяснява той.